

γαϊδουρινά

γαϊδουρινά, επίρρ. [του επιθ. γαϊδουρινός]. **1.** άπρεπα, ανάγωγα, άξεστα, αδιάντροπα, αφιλότιμα, αχάριστα: «όταν φέρεσαι γαϊδουρινά, είναι σε βάρος σου || μη φέρεσαι γαϊδουρινά σ' ανθρώπους που σ' έχουν βοηθήσει». **2.** πάρα πολύ καλά, πάρα πολύ όμορφα: «χτες βράδυ περάσαμε γαϊδουρινά στα μπουζούκια»·

- δουλεύει γαϊδουρινά, βλ. φρ. δουλεύει σαν σκυλί ή δουλεύει σαν το σκυλί, λ. σκυλί·

- ξηγιέμαι γαϊδουρινά, **α.** συμπεριφέρομαι άπρεπα, ανάγωγα, άξεστα, αδιάντροπα, αφιλότιμα, αχάριστα: «πάψε να ξηγιέσαι γαϊδουρινά, γιατί δε θα σου βγει σε καλό». Εδώ το γαϊδουρινά δηλώνει το είδος, τον τρόπο της συμπεριφοράς (δηλ. σαν γαϊδούρι). **β.** συμπεριφέρομαι πολύ εντάξει, πολύ καθώς πρέπει: «κάθε φορά που του στέλνω κάποιον για εξυπηρέτηση, του ξηγιέται γαϊδουρινά». Εδώ το γαϊδουρινά δηλώνει το μέγεθος της θετικής συμπεριφοράς·

- όποιος πονάει, γαϊδουρινά φωνάζει, αυτός που βλάπτεται, που αδικείται σοβαρά, είναι πολύ φυσικό να διαμαρτύρεται έντονα: «έχει χαλάσει τον κόσμο, γιατί το σχέδιο πόλεως του τρώει τη μισή αυλή για να περάσει ο δρόμος, και του δίνουν πενταροδεκάρες για αποζημίωση. -Όποιος πονάει, γαϊδουρινά φωνάζει». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το εμ·

- τρώω γαϊδουρινά, τρώω πάρα πολύ: «όταν μ' αρέσει ένα φαγητό, τρώω γαϊδουρινά»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας